

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΝ ΛΗΨΕΩΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΥΠΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Τοῦ κ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ Β. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ

Καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς

Ἀποφάσεις (decision) καλεῖται ἡ συνειδητὴ διοικητικὴ πράξις, ἡ ἐκδομένη ἐγγράφως καὶ ἐξουσιαστικῶς ὑπὸ μορφῆν διαταγῆς καὶ ἀπευθυνομένη ἱεραρχικῶς εἰς ἐξηρητημένους πρὸς τὸν ἀποφασίζοντα φορεῖς θέσεων ἐργασίας, πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν.

Ἡ λήψις ἀποφάσεων (decision - making) ἀποτελεῖ θέμα ἰδιαιτέρως ὀργανωτικῆς σπουδαιότητος ἀπὸ διοικητικῆς ἀπόψεως, ὅπερ ἀρχικῶς ἐξήρθη ὑπὸ τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς Ὀργανωτικῆς Η. Fayol καὶ ἔκτοτε ἀπησχόλησε τὴν ὀργανωτικὴν θεωρίαν, τῇ συμβολῇ ἰδίᾳ τῶν εἰς Η.Π.Α. καθηγητῶν W.H. Newman, H. Koontz καὶ C. O' Donnell.

Ἡ ὀργανωτικὴ ἀρχὴ τῆς διοικήσεως δι' ἐξαιρέσεων (administration by exception) ἐπιβάλλει σχετικῶς, ὅπως ἡ ἀρμοδιότης τῆς λήψεως ἀποφάσεων ἐπιμερίζεται, διαβαθμιζομένη εἰς ἅπαντας τοὺς φορεῖς ἡγετικῶν θέσεων ἔν τινι οἰκονομικῇ μονάδι, ἀναλόγως τῆς σημασίας καὶ τῆς χρονικῆς διάρκειας ἰσχύος τοῦ οὕτως ἀντιμετωπιζομένου θέματος.

Τὰ γνωμικὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων «λόγισαι πρὸ ἔργου» καὶ «βουλευοῦ μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα», ἐπέχουν ἔν προκειμένῳ θέσιν ὀργανωτικῶν ἀρχῶν. Δι' αὐτῶν συνιστᾶται, ὅπως πρὸς πάσης ἐκτελέσεως οἰουδήποτε ἔργου, προηγεῖται σχετικὴ προπαρασκευὴ, στηριζομένη εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ εἰς πορίσματα σχετικῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης. Ἐπὶ πλέον συνιστᾶται, ὅπως ἡ βούλησις τῶν ἀποφαισίζοντων ἐκδηλοῦται βραδέως, κατόπιν περισκέψεως καὶ δὴ διακριθώσεως τῶν δυνατοτήτων ταχείας καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐκτελέσεως τοῦ οἰκείου ἔργου.

Αἱ καινοτόμοι καὶ αἰσθηθεῖς ἀποφάσεις ἀποτελοῦν τὰς δύο βασικὰς κατηγορίας αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὴν προμνησθεῖσαν ἀρχὴν τῆς διοικήσεως δι' ἐξαιρέσεων. Τὰς καινοτόμους ἀποφάσεις λαμβάνει ἀποκλειστικῶς ἡ ἀνωτάτη ἢ κεντρικὴ ἡγεσία, χαράσσουσα δι' αὐτῶν τὴν ἐν γένει ἐπιχειρηματικὴν πολιτικὴν, εἰς ἣν περιλαμβάνεται καὶ ὁ βᾶσις ταύτης ἀποφαισίζομενος γενικὸς προγραμματισμὸς καὶ συντονισμὸς τῆς ἐπιχειρηματικῆς δράσεως, μακροχρονίως καὶ βραχυχρονίως. Τὰς αἰσθηθεῖς ἀποφά-

σε ις λαμβάνουν αἱ ἐπόμεναί τῆς ὡς ἄνω ἡγεσίας βαθμίδες, αἵτινες ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἀρμοδιοτήτων ἐκάστης, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐρμηνεύουν τὰς καινοτόμους ἀποφάσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ρυθμίζουν τρέχοντα θέματα εἰδικωτέρου περιεχομένου καὶ βραχείας πνοῆς.

Σε ἰρὰ συνήθων ἀποφάσεων τείνει εἰς τὴν διαμόρφωσιν κατευθυντηρίων γραμμῶν, αἵτινες «ὕλοποιούν», οὕτως εἰπεῖν, τὴν γενικὴν ἐπιχειρηματικὴν πολιτικὴν, διὰ τῆς ἀμέσου καὶ συγκεκριμένης ἀντιμετωπίσεως ἢ ἀναπροσαρμογῆς δεδομένων τῆς πραγματικότητος, ἐντὸς πάντως περιορισμένων ὁρίων. Οὕτως, ἡ σειρὰ αὕτη ἔχει τὸν χαρακτήρα καινοτόμου ἀποφάσεως μετὰ λεπτομερειῶν.

Ἐργασιωτικῶς κρίνεται ἀναγκαῖον, ὅπως ὅσον ἢ σημασία τοῦ περιεχομένου καὶ ἡ χρονικὴ διάρκειά τῆς ἰσχύος τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων βαίνῃ κατὰ φθίνουσαν κατεύθυνσιν, τόσον ἢ εὐθύνη τῶν ἀποφασίζόντων ὅσον νὰ μετατίθεται εἰς κατωτέρως βαθμίδας τῆς ἡγεσίας. Οὕτω, περιορίζεται αἰσθητῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν καινοτόμων ἀποφάσεων, ἐνῶ συγχρόνως διογκοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν συνήθων ἀποφάσεων, σὺν τῇ καθόδῳ τῆς ἱεραρχικῆς κλίμακος. Ἐπὶ πλεόν, τοιοῦτοτρόπως ἡ λειτουργία τῆς λήψεως τῶν ἀποφάσεων διήκει ἀποτελεσματικώτερον διὰ μέσου τοῦ συνόλου τῶν βαθμίδων τῆς ἡγεσίας.

Ἡ ἀναγκαιότης αὕτη ἐφαρμοζομένη, συντελεῖ περαιτέρω εἰς τὴν ἐξασφάλισιν καὶ ἐτέρων πλεονεκτημάτων. Ὄταν αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται ἀπὸ ὅσον τὸ δυνατὸν ἱεραρχικῶς κατώτερα στελέχη, τὰ ἀνώτερα αὐτῶν ἀπελευθεροῦνται προσθέτων ἀπασχολήσεων, ἐξοικονομοῦντα ἐργάσιμον χρόνον, πρὸς ἀντιμετώπισιν ἀξιολογωτέρων προβλημάτων. Ἄλλωστε, ὁ διατιθέμενος χρόνος προπαρασκευῆς τῶν ἀποφάσεων εἶναι συνήθως ἀνάλογος πρὸς τὴν σημαντικότητα τοῦ θέματος καὶ τὴν βαθμίδα τῆς ἀποφασίζούσης ἡγεσίας. Συνεπῶς, ἡ ἀναλογία τοῦ ἐργασίμου χρόνου διὰ τὴν προπαρασκευὴν ταύτηνθαίνει ἐλαττωμένη, καθόσον κατέρχονται ἱεραρχικῶς τὰ ἐπίπεδα τῆς διοικήσεως. Τέλος, τὸ κατώτερον διοικητικὸν προσωπικὸν ἐξασκεῖται οὕτως εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεων καὶ τὴν ἀνάληψιν ἀντιστοίχων εὐθυνῶν, βελτιούμενον ποιοτικῶς, ἐνῶ συνάμα πάντοτε αἱ ἀποφάσεις του ὑπόκεινται εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας τῶν ἀνωτέρων του.

Ἡ προπαρασκευὴ τῶν ἀποφάσεων διακρίνεται εἰς ἐπιτελικὴν καὶ διοικητικὴν. Ἡ ἐπιτελικὴ προπαρασκευὴ ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐπιτελικῆς λειτουργίας, ἐνῶ ἡ διοικητικὴ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντος τῆς ἀποφασίζούσης ἡγεσίας, ὡς καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων στελεχῶν διὰ τὴν ὀρθὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασίζομένων. Σχηματίζεται οὕτω κατὰ τινὰ τρόπον ὀργανωτικὸς μηχανισμὸς πολυπλόκου κυκλώματος προκαταρκτικῶν ἐνεργειῶν συλλογικοῦ χαρακτήρος. Ὁ χαρακτήρ δὲ οὗτος ἐξασφαλίζει τὴν ἐπιτελικὴν χρησιμοποίησιν, ὅχι μόνον τῶν ἀτομικῶν γνώσεων καὶ κρίσεων τοῦ ἀποφασίζοντος τελικῶς, ἀλλὰ καὶ ὄλων ἐκείνων, οἵτινες εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἔχουν γνώμην, λόγῳ εἰδικωτέρας καταρτίσεως, ἐμπειρίας καὶ ἐξετάσεως τῶν καθέκαστα ὑπὸ διοικητικὴν ρύθμισιν θεμάτων. Κατ' ἀκολουθίαν, ἐξασφαλίζεται

διὰ τῆς τοιαύτης διαδικασίας ἢ λήψις τῶν σχετικῶς ἀρτιωτέρων καὶ καλυτέρων ἀποφάσεων.

Ἡ ἐπιτελικὴ προπαρασκευῆ τῶν ἀποφάσεων περιλαμβάνει προϋποθέσεις καὶ διαδικασίας σχετικὰς πρὸς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς, τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ γενικώτερον τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς κοινωνίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ προπαρασκευῆ αὕτη ἀναφέρεται κυρίως εἰς τὴν συγχέντρωσιν, τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν διερεύνησιν σχετικῶν πρὸς τὰ ἐκάστοτε τιθέμενα θέματα πληροφοριῶν καὶ στοιχείων, πρὸς κατάστρωσιν καὶ ἐπίλυσιν οἰκείων προβλημάτων, μὲ πιθανότητος ὅπως προκύψουν ὅσον τὸ δυνατόν πλείονες ἐναλλακτικαὶ εὐνοϊκαὶ καὶ ἐπιτυχῶς ἐφαρμοσίμοι λύσεις. Αἱ λύσεις αὗται, κατόπιν συγκρίσεων, ἐκτιμήσεων καὶ εἰ δυνατόν πειραματικῶν δοκιμασιῶν, ἀξιολογοῦνται ἀπὸ πλευρᾶς πλεονεκτημάτων καὶ μειονεκτημάτων, ἐν συνεχείᾳ δὲ τίθενται ὑπ' ὄψιν τῆς ἀρμοδίας ἡγεσίας, μεθ' ὑποδείξεων περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς πλέον καλυτέρας ἐξ αὐτῶν, βάσει ἐπιστημονικῶν ἢ ἀντικειμενικῶν κριτηρίων.

Ἡ διοικητικὴ προπαρασκευῆ τῶν ἀποφάσεων, περιλαμβάνει τὴν διατύπωσιν ἐκ μέρους τῶν διοικητικῶν στελεχῶν δύο βασικῶν μορφῶν κρίσεων των, αἵτινες πάντοτε συνυπάρχουν. Ἡ μίξ μορφή ἐξ αὐτῶν περιλαμβάνει κρίσεις ἀντικειμενικὰς ἢ περιστασιακὰς, αἵτινες ἀποκρυσταλλοῦνται, κατόπιν ἐνδελεχοῦς μελέτης τῶν πορισμάτων καὶ τῶν προτάσεων τῆς ἐπιτελικῆς λειτουργίας. Αἱ κρίσεις αὗται ἀναφέρονται εἰς τὴν διαπίστωσιν δυνατοτήτων πλήρους ἢ μερικῆς ἐφαρμογῆς τῶν προτεινομένων, ἐν ὄψει τῶν προβλέψεων περὶ διαθεσίμων πόρων καὶ ἐφαρμοσθησομένων μεθόδων. Ἡ ἐτέρα μορφή περιλαμβάνει κρίσεις ὑποκειμενικὰς ἢ ἀξιολογικὰς τῆς ἡγεσίας καὶ τῶν συνεργατῶν της, αἵτινες διαμορφοῦνται βάσει τῆς μέχρι τοῦδε ἐπιχειρηματικῆς πολιτικῆς καὶ τῶν προβλέψεων περὶ τολμηρῶν ἢ μὴ μεταβολῶν αὐτῆς. Συνάμα αἱ κρίσεις αὗται ἀναφέρονται εἰς ἐκτιμήσεις περὶ τοῦ βαθμοῦ προσαρμογῆς τῶν ἀποφασισθησομένων πρὸς τὰς ἰσχυοῦσας ἤδη ἀποφάσεις, περὶ τοῦ ἐνδεδειγμένου χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν νέων ἀποφάσεων, περὶ ἐνδεχομένων διαρρυθμίσεων τομῶν δράσεως κλπ. Εἰς τὰς ἀξιολογικὰς ταύτας κρίσεις ἀνήκει καὶ ἡ τελικὴ ἀνάληψις εὐθυνῶν ἐκ μέρους τῶν ἀποφασιζόντων καὶ τῶν ἀναλαμβανόντων τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῶ ληφθείσης ἀποφάσεως.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατόπιν μονογραφῆς τοῦ οἰκείου κειμένου ἐκ μέρους τῶν ἀμέσων συνεργατῶν τῆς ἀποφασίζουσῆς ἡγεσίας, οἵτινες αὐτῶ δεσμεύονται ἀπὸ πλευρᾶς εὐθύνης ἐκτελέσεώς των, ὡς καὶ κατόπιν ὑπογραφῆς των ἐκ μέρους τοῦ οἰκείου ἡγέτου. Ἡ παραγωγή, ἡ ἀναπαραγωγή καὶ ἡ διεκπεραίωσις τοῦ τελικοῦ κειμένου τῶν ἀποφάσεων διέπονται ἀπὸ τοὺς κανόνας, οἵτινες καθορίζονται εἰς τὰ περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐπιχειρηματικῆς ἐπικοινωνίας. Εἰδικώτερον αὗται διέπονται ἀπὸ τοὺς κανόνας περὶ γραπτῶν κειμένων κατιούσης ἐγγράφου ἐπικοινωνίας, ἧτοι ὑπὸ μορφήν διαταγῆς (ἐντολῆς, ἐπιταγῆς, παραγγελίας, προσταγῆς, command). Σκόπιμον, ἐν τούτοις, κρίνεται ὅπως τονισθῆ, ὅτι τὸ κείμενον τῶν ἀποφάσεων οὐδέποτε δέον νὰ εἶναι ἐπιδεκτικὸν ἀμφισβητήσεων, παρανοήσεων ἢ ἐρμηνειῶν. Δι' ὃ καὶ πολλὰκις τοῦτο συνοδεύεται ἀπὸ συμπληρω-

ματικόν κείμενον με κατά περιπτώσεις παραδείγματα και αναλυτικὰς ὁδηγίας.

Ἡ ὀρθὴ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων παρακολουθεῖται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς ἡγεσίας, πρὸς ἔγκαιρον διαπίστωσιν τυχόν ἀτελειῶν των, ἐν συνεχείᾳ δὲ καὶ ἀμέσως, μετὰ τοιαύτην διαπίστωσιν πρὸς ἐπανεξέτασιν τῆς καταστάσεως καὶ ἀνάλογον συμπλήρῳσιν ἢ τροποποίησιν τῆς ἀρχικῶς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως. Τυχὸν λήψεις ἀποφάσεων, αἵτινες ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύονται ὡς μερικῶς ἢ ὀλικῶς ἀνεφάρμοστοι, ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν καταρράκωσιν τοῦ κύρους τῆς ἀποφασίζούσης ἡγεσίας. Τούτο δέ, διότι αὕτη συνήθως χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων τῆς ὡς στερουμένη ὑπευθυνότητος καὶ γενικῶς διοικητικῆς ἱκανότητος. Πρὸ τοιαύτης καταστάσεως, τὸ προσωπικὸν χάνει τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τοὺς προϊσταμένους του καὶ καταλαμβάνεται ἀπὸ ψυχολογικὸν κλίμα ἀνασφαλείας.

Ἡ κωδικοποίησις τῶν ἰσχυουσῶν ἀποφάσεων, ὑπὸ τύπον κανονισμοῦ λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως, κρίνεται ἀναγκαία, ὅταν διαπιστοῦται διόγκωσις, τροποποίησις καὶ παροχὴ ἀντιφατικῶν κατευθύνσεων δι' αὐτῶν. Ἡ κωδικοποίησις αὕτη πραγματοποιεῖται με συστηματικὴν κατὰ θέματα συνάρτισιν καὶ λαμβάνει τὴν μορφήν ἐντύπου ἢ πολυγραφημένου κειμένου, χαρακτηριζομένου ὡς ἐγχειριδίου ἢ ἐγκολπίου φυλλαδίου, συνιστῶντος τὸν «ὄργανικὸν νόμον» τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸν ὅποιον δέον νὰ σέβεται τὸ σύνολον τοῦ προσωπικοῦ. Ἐὰν μάλιστα ὑφίσταται προοπτικὴ συχνῶν μεταβολῶν τοῦ περιεχομένου τοῦ ὄργανικοῦ τούτου νόμου, τότε τὸ οἰκτεῖον ἐγχειρίδιον ἐκδίδεται ὑπὸ μορφήν εἰδικοῦ βιβλίου μετ' ἐλάσματος ὑποδοχῆς διατρήτων φύλλων χάρτου. Οὕτως, ὑφίσταται δυνατότης ὑποκαταστάσεως ἐν καιρῶ τῶν σελίδων ἐκείνων, αἵτινες περιέχουν κείμενα ἤδη ἀναθεωρηθέντα ἢ μὴ ἰσχύοντα, διὰ νέων σελίδων περιεχουσῶν τὰς νέας διατάξεις, ὡς καὶ ὁδηγίας ἢ παραδείγματα. Ὁ κανονισμὸς οὗτος διανέμεται δωρεὰν εἰς τὸ προσωπικὸν καὶ συνήθως τὸ περιεχόμενον του ἀναπτύσσεται εἰς αὐτὸ δι' εἰδικῶν διαφωτιστικῶν ὁμιλιῶν ἐκ μέρους στελεχῶν τῆς ἐπιχειρήσεως.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Borg Warner Corporation*: Πῶς λαμβάνονται αἱ ἀποφάσεις τῶν διοικούντων ἐπιχειρήσεις? Εἰς Παραγωγικότητα, Ἰουν. 1959, σσ. 168—73.
- Ι. Ν. Γιανούζα καὶ Σ. Δ. Μπούκη*: Λειτουργία διοικήσεως καὶ λήψεις ἀποφάσεων. Ἀθήναι, ἔκδοσις πολυγρ. School of Business Administration of Athens Pierce College, 1968.
- Θ. Κονοπισσοπούλου*: Θεωρία τῶν ἀποφάσεων. Εἰς Ἑλληνικὴν Ἐπιθεώρησιν Ἐπιχειρησιακῆς Ἐρεῦνης, Ἰουν. 1966 - Φεβ. 1967, σσ. 4 - 7, 4 - 5, 4 - 5, καὶ 4 - 5.
- L. B. Lundborg*: Ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ λήψεως ἐπιχειρηματικῶν ἀποφάσεων. Εἰς Δελτίον Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων, Ἰαν. καὶ Φεβ. 1965, σσ. 16 - 7 καὶ 130 - 1.

- C. Salzmann* : 'Η επιστημονική προπαρασκευή τῶν ἀποφάσεων, ὡς μέγεθος καὶ ὄργανον αὐτῶν. Εἰς Σπουδὰς 1958 - 59, τεύχ. 2, σσ. 34 - 44.
- M. Alexis, and C. Wilson* : Organizational Decision - Making. Englewood Cliffs, N. J. Prentice - Hall, 1967.
- C. W. Emory, and P. Niland* : Making Management Decisions. Boston, Mass., Houghton Mifflin, 1968.
- C. T. Hardwich, and B.F. Landuyt* : Administrative Strategy, and Decision - Making. Second Edition. Cincinnati, Ohio, South - Western Publishing Co., 1966.
- H. Koontz, and C. O' Donnell* : Principles of Management ; An Analysis of Managerial Functions. Second Edition, New York, Mc Graw - Hill, 1959.
- W. H. Newman* : Administrative Action ; The Techniques of Organization, and Management. Second Edition. Englewood Cliffs, N. J., Prentice - Hall, 1963, or London, Pitman, 1964.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι ἡ Ε.Ε.Ο.Ε. ἔχει ἐκτυπῶσει τὰς εἰσηγήσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν τριῶν οἰκονομικῶν συνεδρίων αὐτῆς :

- Α' Συνέδριον : 'Η οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλλάδος, 1960, 2 τεύχη, δρχ. 75.
 Β' Συνέδριον : 'Η σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ε.Ο.Κ., 1963, 2 τεύχη, δρχ. 75,
 Γ' Συνέδριον : Τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν τῆς Ἑλλάδος, 1966,
 1 τεύχος, δρχ. 75.

Ὡσαύτως τὸ Ἀρχεῖον Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν διαθέτει ἀνάτυπα τῶν Οἰκονομικῶν Ἀνακοινώσεων τῶν 10 ἐτῶν 1957/58 - 1967/68 πρὸς 20 δρχ. ἕκαστον.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθυνθοῦν πρὸς τὴν Ἐταιρείαν πρὸς ἀποστολὴν εἰς αὐτοὺς τῶν Πρακτικῶν τῶν Συνεδρίων. Διὰ δὲ τὰς ἀνακοινώσεις νὰ ἀποτανηθοῦν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἀρχείου : Πανεπιστημίου 42, Γ' ὄροφος.

Ὁ Πρόεδρος
 Δ. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
 Σ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ